

مولانا جلال الدين محمد معروف به مولوي (604 ق)

جلال الدين محمد بن بهاء الدين محمد در بلخ به دنيا آمد. مقارن حمله ي مغولان، به آسياي صغير واقع در تركيه ي امروزي رفت و در قونيه ساكن شد. وي در نزد پدرانشمند خود تلمذ نمود و چندي نيز در شام كسب دانش كرد.

جلال الدين محمد بن بهاء الدين محمد در بلخ به دنيا آمد. مقارن حمله ي مغولان، به آسياي صغير واقع در تركيه ي امروزي رفت و در قونيه ساكن شد. وي در نزد پدرانشمند خود تلمذ نمود و چندي نيز در شام كسب دانش كرد. در بازگشت به قونيه به تعليم علوم ديني اشتغال يافت تا با عارفي واصل و بزرگ به نام شمس الدين محمد بن علي تبريزي در قونيه ملاقات كرد و از نفس گرم او چنان به تاب و تب افتاد كه ديگر تا دم واپسين، سردي نيافت. او هيچ گاه از ارشاد سالكان و افاضه ي حقايق الهيه باز نايستاد. از اين دوره ي پرشور كه سي سال از پايان حيات مولوي را دربرميگرفت، آثار بي نظير ملاي روم باقي مانده است. مثنوي عظيم معنوي در 26 هزار بيت، ديوان غزليات شمس، رباعيات معروف او و مجالس سبعة و فيه ما فيه، از جمله آثار اوست.